

[Knud Lind]

»Til slut vedtog juntaen en ramme om, at alle Tvind'ere er lykkelige.

Rammestridige handlinger blev straffet med døden.

Snart fandtes der virkelig kun lykkelige Tvind'ere.«

Rammerne på Tvindskolerne blev lagt af majveteranerne, og Tvindmålet træder klart frem i hr. Amdi Petersens Odensepapir fra 1972. Tvindskolernes opgave er at uddanne mennesker, som vil være i stand til at deltage i forberedelsen og gennemførelsen af en samfundsomvæltning. Det er jo klar tale. Tvindpædagogikken skulle hvile på et marxistisk-maoistisk synspunkt, hvor arbejderklassen og dens allierede udstikker retningslinjerne for produktion og kultur.

Tvindpædagogerne betragter den sociale revolution som en pædagogisk opgave – i form af indoktrinering af let modtagelige unge mennesker skulle samfundet ændres. Til denne indoktrinering behøvede Tvind nogle politiske munke og nonner, som fuldstændig havde opgivet den almindelige verdens forbrugersamfund, og som var faste i troen på de Tvindske idealer og pædagogiske principper. Til udklækningen af de politiske munke var der brug for Det Nødvendige Seminarium. Den politiske overbevisning fik førsteprioritet, gode lærerkvalifikationer kom i anden række.

Tvindlærere, som vovede at sætte spørgsmålstegn ved den kryptiske, totalitære pædagogik, blev betragtet som rene eventyrere, og de risikerede at miste deres opsparring. Lærrelønningerne indgår i en fælles økonomi. Den økonomiske afhængighed holder de svage sjæle på plads. »Du skal skippe dine gamle forbindelser, ellers bliver du ledt på vildspor i din opdagelsesproces,« mener Tvind.

Tvindveteranerne eller juntaen lavede rammerne og ideologien. Tvindlærerne skulle afprøve den og føre den ud i livet ved indoktrinering af børnene. Tvindeleverne er mere eller mindre frivillige kandidatmedlemmer af Tvindpartiet. Tvind betragter den danske arbejderklasse som mere eller mindre snyltere, der er med i forbrugerræset med farvefjernsyn, video, bil osv. Tvindelevernes forældre er borgerliggjorte og fortabte. I mangel af en lydhør arbejderklasse må eleverne så holde for.

Tvind vil uddanne revolutionære kadre, som efter skoletiden på Tvind skulle slå sig

ned rundt om i landet i smågrupper og arbejde videre for Tvindpartiet.

Midlet til at omvende den unge elev er indoktrinering under fællesmøder. »Du skal ændre dig, der skal ske noget med dig, du skal tvinges ud i tovene, ud i situationer, hvor dine allersvageste punkter og mindst flatterende træk bliver fremdraget for at blive behandlet af gruppen med det formål, at du erkender nødvendigheden af at ændre dig radikalt. Du skal helt ned i møget for at kunne komme op igen som et nyt menneske,« mener Tvind.

På fællesmøderne manipulerer lærerne med eleven; det er altid gruppen, der har ret, konflikter er absolut gode så tit som muligt og hvor og når som helst. Konflikterne på fællesmødet har til formål at nulstille elevens personlighed igennem lærerstyret gruppeterror mod den enkelte.

Tvinds personlighedsudslettende pædagogik skal fremkalde en fornægtelse af det bestående samfund hos Tvindeleven. Eleven skal have en identitetsudskiftning. »Du skal underkaste dig gruppens vurdering; selv alene kan du ikke vurdere din styrke og svagheit, de andre ved altid bedst, hvad du skal have lært,« mener Tvind. De andre, det er i realiteten Tvindlærerne. »Dit univers, din verden, skal være klar; der må ingen dunkle punkter være. Hvis du forsynder dig mod disse principper, er det, fordi du er uenig i skolens rammer,« mener Tvind.

Erkendelsesteorien arbejder med via læren under konflikterne på fællesmødet. Elever, der vil danne deres egen politiske holdning, bliver hjernevasket på fællesmøderne, hvor lærerne ophidser den øvrige gruppe mod den formastelige selvtænkende elev. Hjælper det ikke, bliver eleven udskudt af fællesskabet, fordi han eller hun stadig hænger ved en borgerlig fortid eller har styringskræk. Hjælper det heller ikke, kan eleven blive bortvist på grund af rammebrud. Hvad betyder en enkelt elev – der er materiale nok at tage af?

Tvinds pædagogik bygger på en grusom foragt for det enkelte individ, som skolen har fået i sin varetægt. Tvindskolen bruger – eller misbruger – desuden den maoistiske teori om opfattelsen som modsætningernes kamp og opfattelsen som erkendelse.

Her kommer Den Rejsende Højskole ind i billedet. Eleven bliver stillet over for den